

Republika Hrvatska
Općinski sud u Zadru
Ulica plemića Borelli 9, Zadar

Poslovni broj: P-246/2026-8

U I M E R E P U B L I K E H R V A T S K E

P R E S U D A

Općinski sud u Zadru, po sutkinji Ivi Abfal, u pravnoj stvari tužitelja Ante Ljubičića iz SAD-a, 06378 Stonington CT, Shawondassee Dr. 43., OIB: 41429188257, zastupanog po punomoćnici Ivani Buljat, odvjetnici u Zadru, protiv tuženika 1. Marka Anthony Stulica iz SAD-a, GA, Marietta, Smokerise Cir Se 409, OIB: 03848602073 i 2. Michaela Erika Stulica iz SAD-a, New York, 321 East 45th St Apt 6F, OIB: 23417927411, kao nasljednika pok. Branka Štulića, zastupanih po punomoćniku Krešimiru Zoriću, odvjetnik u Zadru, radi utvrđenja prava vlasništva i uknjižbe, nakon usmene, glavne i javne rasprave zaključene dana 25. kolovoza 2026., u nazočnosti punomoćnice tužitelja i zamjenika punomoćnika tuženika ad. 1. i ad. 2., dana 18. rujna 2026.

p r e s u d i o j e

I. Utvrđuje se da je tužitelj Ante Ljubičić iz SAD-a, 06378 Stonington CT, Shawondassee Dr. 43., OIB: 41429188257, stekao pravo vlasništva na nekretnini označenoj kao čest. br. 2071, u naravi pašnjak Klanice, površine 1018 m², upisanoj u zk. ul. 4493 k.o. Nin-Zaton i to za cijelo, slijedom čega je ovlašten temeljem ove presude, a nakon pravomoćnosti, zatražiti i postići uknjižbu prava vlasništva na označenoj nekretnini na svoje ime u svoju vlasnost u zemljišnim knjigama Općinskog suda u Zadru.

II. Nalaže se tuženicama 1. Marku Anthony Stulicu iz SAD-a, GA, Marietta, Smokerise Cir Se 409, OIB: 03848602073 i 2. Michaelu Eriku Stulicu iz SAD-a, New York, 321 East 45th St Apt 6F, OIB: 23417927411, isplatiti tužitelju Ante Ljubičić iz SAD-a, 06378 Stonington CT, Shawondassee Dr. 43., OIB: 41429188257, na ime troškova parničnog postupka iznos od 6.240,87 EUR zajedno sa zakonskim zateznim kamatama tekućim od 18. rujna 2026., kao dana presuđenja pa do isplate po kamatnoj stopi koja se određuje za svako polugodište uvećanjem prosječne kamatne stope koju je Europska središnja banka primijenila na svoje posljednje glavne operacije refinanciranja koje je obavila prije prvog kalendarskog dana tekućeg polugodišta za tri postotna poena, u roku od 15 dana, dok se preko dosuđenog iznosa, zahtjev tužitelja odbija kao neosnovan.

Obrazloženje

1. Tužitelj u tužbi protiv ranije označenog tuženika Branka Štulića navodi da je vlasnik nekretnine oznake kat. čest. 2071, upisane u zk. ul. 111 k.o. Nin-Zaton, u površini od 1018 m². Predmetna nekretnina u zemljišnoj knjizi da nosi naziv pašnjak Klanice, premda se u obitelji tužitelja ista zove Gornja Ograda. Pravo vlasništva na toj nekretnini da je stekao nasljedstvom od svog oca Ivana (Ive) Ljubičića pok. Pere, te kasnije diobom sa bratom i sestrom. Naime, oca tužitelja Ivana (Ivu) Ljubičića pok. Pere, temeljem pravomoćnog Rješenja o nasljeđivanju ovog Suda pod poslovnim brojem O-201/01 od 17. travnja 2002. da su naslijedili sinovi Rudolf i Ante Ljubičić (tužitelj), te kćer Ivana Pejaković, rođ. Ljubičić, i to svatko od njih za 1/3 suvlasničkog dijela. Otac tužitelja predmetnu nekretninu da je dobio u vlasništvo temeljem Rješenja Narodnog odbora kotara Zadar, Komisije za uzurpaciju, broj 504-54, broj 512 i broj 518 od 3. siječnja 1955. Rješenjem broj 504-54, priznat mu je u vlasništvo dio čest. zem. 692/1 k.o. Nin, u površini od 58 m², rješenjem broj 512 u površini od 219 m², a rješenjem broj 518 u površini od 717 m², odnosno ukupno 992 m². Predmetna nekretnina da je služila ocu tužitelja za čuvanje ovaca dok je bio mlađi, a kasnije za ispašu konja. Kad je on umro, 1984., njegovi nasljednici je nisu koristili jer tužitelj živi u Americi, brat u Australiji, a sestra u Zagrebu, međutim, da se radi o njihovoj zemlji poznato je svim mještanima Nina. Čak je jedan dio te parcele otac tužitelja 1967. prodao susjedu Janku Štuliću, koji na susjednoj parceli ima kuću jer mu je to trebalo za prolaz, a o čemu svjedoči i izjava koju je Janko Štulić ovjerio 11. prosinca 1985. Tužitelj da je saznao da se u postupku nove izmjere na ovu nekretninu pogrešno upisao tuženik, pa kako on nije bio u Hrvatskoj tada kad je bio postupak nove izmjere za k.o. Nin, to je u njegovo ime brat Rudolf Ljubičić uložio prigovor kod Komisije za ispravni postupak. Po tom prigovoru da nikada nije postupano i taj se prigovor još uvijek vodi upisan pod rednim brojem PR-14/05 u vlasničkom listu na predmetnoj nekretnini. Branko Štulić da je rođak tužitelja, sin njegove tete Milke Štulić rođ. Ljubičić koja je zaista u blizini dobila zemlju od obitelji Ljubičić, ali se radi o čestici oznake 692/4, koja se također zove Ograda, ali i Donja Ograda i ima gotovo jednaku površinu od 1000 m², kao i ova predmetna čestica. Tu činjenicu da je iskoristio tuženik, te se uknjižio i na tu česticu koja sada nosi novi broj 2100 k.o. Nin-Zaton i na ovu česticu koja je od tužitelja, a oznake 2071 k.o. Nin-Zaton. Naime, otac tužitelja da se podijelio sa svojim sestrama u sudskom postupku koji se kod tog suda vodio pod poslovnim brojem R1-426/79 dana 22. travnja 1983. Tom diobom njegovim sestrama je između ostalih pripala i zemlja zvana Donja Ograda oznake 692/4 k.o. Nin, u površini od 1000 m². Kasnije da su se njegove sestre između sebe podijelile i ova parcela od cca 1000 m² da je pripala majku tuženika Milku Stulić, kojoj je to bilo interesantno jer je njezin suprug Stulić već tamo uz tu parcelu imao komad zemlje pa su tada okupnili cijeli posjed pridodavši starini obitelji Stulić i ovu parcelu od obitelji Ljubičić, tako da nove izmjere cijela ta čestica (koja je formirana od zemlje Stulića i Ljubičića) ima broj 2100 k.o. Nin-Zaton. Dakle, ova utužena nekretnina 2071 k.o. Nin-Zaton, nema nikakve veze sa česticom 2100 k.o. Nin-Zaton, osim što se nalaze nedaleko jedna od druge i nekada su imale isti broj, ali različit podbroj (692/1 i 692/4 k.o. Nin). Upravo tu činjenicu, da se radi o istom starom broju i odsustvo tužitelja iz Hrvatske, da je iskoristio tuženik te se uknjižio na ovu parcelu, premda je nije stekao po niti kojem osnovu. Slijedom navedenog predlaže da sud prihvati postavljeni tužbeni zahtjev.

2. Prvotni tuženik Branko Štulić u odgovoru na tužbu u cijelosti osporava tužbu i tužbeni zahtjev, te ističe da je cjelokupna povijest vlasničkih odnosa na ovoj nekretnini koju iznosi tužitelj potpuno pogrešna. Nadalje, navodi da tužitelj ovu nekretninu nije stekao nasljeđivanjem oca što je vidljivo i iz Rješenja o nasljeđivanju iza istog, te se nije mogao podijeliti sa svojim sunasljednicima budući da isti nisu bili suvlasnici ove nekretnine. Što se tiče oca tužitelja, isti nikad nije bio vlasnik ove nekretnine, jer je uzurpacijom na koju se poziva tužitelj stekao drugu nekretninu. Da se ni u Rješenju o diobi nigdje ne spominje predmetna nekretnina, a isto tako da je irelevantna izjava Janka Štulića budući da se iz iste uopće ne može ustanoviti identitet objekta kupoprodaje. S druge strane on da je stvarni i formalni isključivi vlasnik ove nekretnine što se najbolje vidi iz presude Općinskog suda u Zadru broj P-1370/01. Naime, ova nekretnina da je po staroj izmjeri imala oznaku kat. čest. 692/315 i bila je vlasništvo Grada Nina, a nastala je cijepanjem čest. 692/2, koja je pak nastala od matične čest. 692/1, sve k.o. Nin, pa je iz tog razloga on bio upisan i u staroj zemljišnoj knjizi kao isključivi vlasnik. Na kraju, s obzirom na navode tužitelja da je njegov brat prigovor podnio u njegovo ime, ukazuje da je navedeni prigovor odbačen još 16. svibnja 2011., pa ističe prigovor nepravovremenosti ove tužbe i nedostatka aktivne legitimacije za podnošenje ovakve tužbe. Predlaže odbiti tužbeni zahtjev tužitelja u cijelosti.

3. Rješenjem ovog Suda pod poslovnim brojem P-1018/2018 od 4. listopada 2021., utvrđen je prekid predmetnog postupka zbog smrti tuženika Branka Štulića, te je Rješenjem pod poslovnim brojem P-1018/2018 od 28. siječnja 2022., postupak nastavljen s njegovim nasljednicima, sada označenim tuženicima ad 1. Markom Anthonyem Stulicem i ad. 2. Michaelom Erikom Stulicem.

4. Nadalje, Presudom ovog Suda pod poslovnim brojem P-18/2023 od 26. travnja 2023. usvojen je u cijelosti kao osnovan tužbeni zahtjev tužitelja kojim je utvrđeno da je tužitelj stekao pravo vlasništva na nekretnini označenoj kao kat. čest. br. 2071, upisanoj u zk. ul. 4493 k.o. Nin-Zaton, za cijelo, slijedom čega je ovlašten temeljem te presude, a nakon pravomoćnosti, zatražiti i postići uknjižbu prava vlasništva na označenoj nekretnini na svoje ime i u svoju korist u zemljišnim knjigama ovog Suda, te je naloženo tuženicima naknaditi tužitelju prouzročeni parnični trošak.

4.1. Međutim, Rješenjem Županijskog suda u Dubrovniku pod poslovnim brojem GŽ-496/2023 od 19. studenog 2025. uvažena je žalba tuženika te je ukinuta Presuda ovog Suda pod poslovnim brojem P-18/2023 od 26. travnja 2023. i predmet vraćen ovom Sudu na ponovno suđenje. Iz obrazloženja predmetnog Rješenja Županijskog suda u Dubrovniku proizlazi kako su utvrđene bitne povrede odredaba parničnog postupka iz čl. 354. st. 2. toč. 11. ZPP u navedenoj ovosudnoj presudi, jer da nije obrazloženo zašto postoji razlika u površini zemljišta koje je tužitelj stekao odlukom Komisije za uzurpacije, odnosno površine čest. zem. stare i nove izmjere, kao i da ostaje nerazjašnjeno pitanje je li osnova eventualnog tužiteljevog stjecanja nasljeđivanje iza oca ili pak pravni posao sklopljen sa bratom koji je nekretninu naslijedio.

5. Tako, u ponovljenom postupku, tužitelj po punomoćnici ostaje kod tužbe, postavljenog tužbenog zahtjeva i svih dosadašnjih navoda, dok tuženici po punomoćniku ostaju kod odgovora na tužbu, te svih dosadašnjih navoda iznesenih u tijeku postupka.

6. U ponovljenom postupku, ovaj Sud obnovio je dokaze čitanjem i pregledom dokumentacije priložene spisu i to uvidom u isprave priložene spisu i to u pravomoćno Rješenje o nasljeđivanju ovog Suda pod poslovnim brojem O-201/01 od 17.4.2002. (l.s. 4-6), Rješenje Narodnog odbora Kotara Zadar, Komisije za uzurpacije broj 512 od 3.1.1955. (l.s. 7), Rješenje Narodnog odbora Kotara Zadar, Komisije za uzurpacije broj 504-54 od 3.1.1955. (l.s. 8), Rješenje Narodnog odbora Kotara Zadar, Komisije za uzurpacije broj 518 od 3.1.1955. (l.s. 9), položajni nacrt od 8.10.1981. (l.s. 10, 14), snimak (l.s. 11), Izjavu Janka Štulića od 11.12.1985. (l.s. 12), skicu (l.s. 13), izvadak iz BZP Zemljišnoknjižnog odjela ovog Suda zk. ul. 112 k.o. Nin-Zaton (l.s. 15), izvadak iz BZP Zemljišnoknjižnog odjela ovog Suda zk. ul. 111 k.o. Nin-Zaton (l.s. 16), Rješenje ovog Suda pod poslovnim brojem R1-426/79 od 22.4.1983. (l.s. 17-26), Presudu na temelju priznanja ovog Suda pod poslovnim brojem P-1370/01 od 17.6.2002. (l.s. 36-40), Rješenje ovog Suda pod poslovnim brojem Ovr-812/02 od 30.4.2004. (l.s. 41-42), Zapisnik Komisije za ispravni postupak za k.o. Nin-Zaton pod poslovnim brojem Z-865/05, Pr-3/05 s ročišta održanog povodom prigovora od 16.5.2011. (l.s. 43-44), Nalaz i mišljenje stalnog sudskog vještaka za geodeziju Nevena Korljana od 10.5.2019. (l.s. 62-63), Dopunu Nalaza i mišljenja stalnog sudskog vještaka za geodeziju Nevena Korljana iz siječnja 2020. (l.s. 71-72), izvadak iz BZP Zemljišnoknjižnog odjela ovog Suda povijesni prikaz zk. ul. 4493 k.o. Nin-Zaton (l.s. 86-88), ovjerenu Izjavu Milivoja Štulića iz listopada 2021. (l.s. 121), te je izvršio uvid u pribavljeni spis ovog Suda pod poslovnim brojem Z-6433/2011 (kojem prileže zapisnik Z-862/2005/111, uvjerenja, povijest posjedovanja, zapisnik Komisije za uzurpaciju), te je isčitao iskaze saslušanih svjedoka Šime Ljubičića i Milivoja Štulića, te stranački iskaz tužitelja.

7. Analizom svih izvedenih dokaza, a na temelju rezultata savjesne i brižljive ocjene svakog dokaza zasebno i svih dokaza zajedno, kao i na temelju cjelokupnog postupka, u skladu sa odredbom čl. 8. Zakona o parničnom postupku (Nar. Nov. broj 53/91, 91/92, 112/99, 88/01, 117/03, 88/05, 02/07, 84/08, 123/08, 57/11, 148/11, 25/13, 89/14, 70/19, 80/22, 114/22, 155/23, 146/25 – dalje ZPP) tužbeni zahtjev tužitelja ovaj Sud našao je osnovanim u cijelosti.

8. Tako, predmet ovog spora zahtjev je tužitelja da se utvrdi da je isti stekao pravo vlasništva na nekretnini kat. čest. 2071, pašnjak površine 1018 m², upisanoj u zk. ul. 4493 k.o. Nin-Zaton za cijelo, slijedom čega da ga se ovlasti temeljem presude, a nakon pravomoćnosti, da zatraži i postigne uknjižbu prava vlasništva na označenoj nekretnini na svoje ime i u svoju korist u zemljišnim knjigama. Kao pravni temelj stjecanja vlasništva predmetne nekretnine tužitelj navodi stjecanje nasljeđivanjem i diobom.

9. Iz izvotka iz BZP Zemljišnoknjižnog odjela ovog Suda, povijesnog prikaza zk. ul. 4493 k.o. Nin-Zaton, proizlazi kako je su kat. čest. 2071, zv. Klanice, pašnjak, površine 1021 m², kao suvlasnici upisani ovdje tuženici ad. 1. i ad. 2., svaki za 1/2 dijela, koja uknjižba prava vlasništva je izvršena temeljem Rješenja o nasljeđivanju pod poslovnim brojem O-2356/2021, UP/OS-2023/2021 od 26. studenog 2021., a temeljem kojeg je ovaj Sud i odredio nastavak predmetnog postupka po ranije navedenom Rješenju pod poslovnim brojem P-1018/2018 od 28. siječnja 2022., donesenog iza smrti prvotnog tuženika Štulić Branka, koji je bio upisan na navedenoj nekretnini temeljem Zapisnika broj Z-862/2005/111 od 29. svibnja 2018. Također, u B listu i dalje egzistira zabilježba od 23.12.2021. pod brojem Z-36135/2021,

podnesenog prigovora Ljubičić Rudolfa od 28. srpnja 2005. izjavljenog na predmetnu uknjižbu prava vlasništva u korist Štulić Branka pod brojem PR-14/05.

9.1. Iz Nalaza i mišljenja stalnog sudskog vještaka za geodeziju Nevena Korljana od 10. svibnja 2019., te Dopune nalaza iz siječnja 2020., izrađenih po provedenom uviđaju na licu mjesta, proizlazi kako predmetna nekretnina čini kat. čest. 2071 k.o. Nin-Zaton, evidencijske površine od 1021 m², za koju nakon uklopa stare izmjere u postojeću službenu novu izmjeru ustanovljuje da odgovara cijeloj čest. zem. 692/315 i dijelu čest. zem. 692/4, obje stare izmjere. Također, identificirana je i kat. čest. 2100 k.o. Nin-Zaton, evidencijske površine od 3021 m², za koju nakon uklopa stare izmjere u postojeću službenu novu izmjeru ustanovljuje da odgovara dijelu čest. zem. 692/4 i dijelu čest. zem. 692/1, obje stare izmjere. Prilikom uviđaja na licu mjesta također je utvrđeno kako predmetna kat. čest. 2071 u naravi predstavlja ledinu obraslu travom. Ovdje se napominje kako je iz Položajnog nacrtu DGU, PUK Zadar od 8. listopada 1981., razvidno da je na dijelu koji danas nosi oznaku kat. čest. 2071 označeno olovkom „dio 692/1, cca - 1000 m²“, a na dijelu koji danas nosi oznaku kat. čest. 2100 da je označeno olovkom dio 692/4.

9.2. Nadalje, uvidom u pravomoćno Rješenje o nasljeđivanju ovog Suda pod poslovnim brojem O-201/01 od 17. travnja 2002., utvrđeno je kako je isto doneseno iza smrti pok. Ivana Ljubičića pok. Pere rođenog 1906., a preminulog 1984. godine, kako je između ostalog kao zemljišnoknjižno vlasništvo utvrđena kao dio ostavinske mase i čest. zem. 692/4, ostavitelj upisan suvlasnikom u zk.ul. 64 k.o. Nin za 1/40 dijela, kao i da su njegovim nasljednicima na svoj utvrđenoj imovini na temelju oporuke i zakona proglašena njegova djeca Rudi Ljubičić, Ante Ljubičić i Ivana Pejaković, svaki za 1/3 dijela.

9.3. Iz Rješenja Narodnog odbora Kotara Zadar, Komisije za uzurpacije broj 512, broj 504-54, te broj 518, sva od 3. siječnja 1955., proizlazi kako se Ivi Ljubičiću pok. Pere iz Nina priznaje vlasništvo na uzurpiranom dijelu čest. zem. 692/1 u površini od 219 m², u površini od 58 m² i u površini od 717 m², obzirom da navedene dijelove čestica drži u stvarnom mirnom posjedu i obrađuje kao pašnjak od pamtivijeka.

9.4. Iz ovjerene Izjave Janka Štulića od 11. prosinca 1985., proizlazi da isti izjavljuje da je dana 17. siječnja 1967., kupio zemlju kao prolaz dug 20 m, a širok 2 m, u Ive Ljubičića p. Pere iz Nina, te platio istom za to 1.200,00 dinara po m², kao i da se prolaz nalazi uz Ivašov zid prema istoku koji vodi na cestu prema sjeveru, a da su svjedoci prilikom kupnje zemlje bili Magaš Ive p. Ambroza i Stulic Ive p. Joska.

9.5. Uvidom u Rješenje ovog Suda pod poslovnim brojem R1-426/79 od 22. travnja 1983., utvrđeno je kako je riječ o izvanparničnom predmetu predlagateljice Milke Štulić, Marice Morović i Anice Zorić protiv predloženika Ive Ljubičića, radi razvrgnuća suvlasničke zajednice nekretnina, kao i da je istim razvrgnuta suvlasnička zajednica, pa je između ostalih predlagateljicama pripala i dio čest. zem. 692/4 zv. "Ograda" u površini od 1000 m².

9.6. Iz Presude na temelju priznanja ovog Suda pod poslovnim brojem P-1370/01 od 17. lipnja 2002., proizlazi kako je riječ o pravnoj stvari tužitelja Branka Štulića protiv tuženika Grada Nina, radi utvrđenja prava vlasništva, kojom Presudom je utvrđeno da je tužitelj stekao valjani pravni osnov za stjecanje prava vlasništva na čest. zem.

692/315, zv. "Rupe" k.o. Nin, za cijelo što je tužena dužna priznati i trpjeti uknjižbu njegovog prava vlasništva u zemljišnim knjigama.

9.7. Nadalje, uvidom u Zapisnik Komisije za ispravni postupak za k.o. Nin-Zaton pod poslovnim brojem Z-865/05, Pr-3/05 s ročišta održanog povodom prigovora od 16. svibnja 2011., proizlazi kako su ročištu prisustvovali punomoćnica predlagatelja Rudolfa Ljubičića i predloženi Branko Štulić osobno, te kako je odbačen kao nepravovremen prigovor predlagatelja broj Pr-3/05, Z-862/05 od 20. travnja 2005., te kako uknjižba prava vlasništva na čest. br. 2071, upisanoj u zk. ul. 111 k.o. Nin-Zaton ostaje neizmijenjena.

9.8. Zaključno, uvidom u pribavljeni spis ovog Suda pod poslovnim brojem Z-6433/2011, te priležuću dokumentaciju istom, utvrđeno je kako istom prileži Zapisnik sastavljen povodom preoblikovanja zemljišne knjige za k.o. Nin-Zaton broj Z-862/2005/11 od 11. travnja 2005., iz koje proizlazi da je ustanovljeno da čest. nove izmjere 2071 odgovara staroj čest. 692/315 uknjiženog prava vlasništva u korist Štulić Branka sina Zvonimira i dijelu stare čest. 692/4 uknjiženo pravo vlasništava u korist Morović Branka, Čvrljević Emilija, Nevena i Marcela, Isaković Zlate, Zorić Anice, Štulić Milke i dr. Također utvrđeno je da nazočni Branko Štulić navodi, a vezano za dio čest. nove izmjere 2071, koji ima staru oznaku 692/4, kako se radi o starini odnosno nekretnini koju je njegova majka Milka Ljubičić stekla nasljeđivanjem iza smrti njezinog oca Pere Ljubičića i u diobi sa sestrom Morović Marijom, Zorić Anom i bratom Ljubičić Ivanom, nakon čega je doneseno Rješenje kojim je određen upis prava vlasništva u korist ovdje tuženika na kat. čest. 2071. Također navedenom spisu prileži i povijest posjedovanja za kat. čest. 2071 k.o. Nin-Zaton iz kojeg proizlazi da ista odgovara čest. zem. 692/315 i dijelu čest. zem. 692/4 k.o. Nin, koji podaci su bili važeći do prihvaćanja podataka nove izmjere i revizije k.o. Nin-Zaton 2009. godine. Tako, da su pregledom najstarijih podataka koji datiraju iz 1955. čest. 692/1 (matična čest. 692/315) i čest. 692/4 evidentirane posjedom na čest. 692/4 Ljubičić Ivan pok. Pere (1000 m²), Ljubičić Ivan pok. Šime „Ivaš“ (1000 m²), Ljubičić Joso pok. Ivana (140 m²), Štulić Mirko pok. Marka (3683 m²), i Ljubičić Ive pok. Šime „Garovica“ (140 m²), a do nove izmjere vršeno je više izmjena posjednika odnosno nasljednika istih, među kojima više nije evidentiran Ljubičić Ivan pok. Pere, te je spomenutom novom izmjerom formirana nova čest. 2071 na kojoj je evidentiran Branko Štulić. S druge strane na čest. 692/1 bio je evidentiran Mjesni narodni odbor Nin, a 1997. Odlukom Vlade RH evidentiran Grad Nin, time da je 2001. odlukom Grada Nina izvršena dioba čest. zem. 692/1 i formirana čest. 692/315 koja je temeljem iste odluke 2002. upisana posjedom Branka Štulića.

10. Na okolnost stjecanja vlasništva predmetne nekretnine proveden je dokaz saslušanjem svjedoka Milivoja Štulića i Šime Ljubičića, čije iskaze ovaj Sud prihvaća u cijelosti kao istinite i uvjerljive, te međusobno suglasne, a radi se o osobama starije životne dobi, mještanima, kojima je osobno poznata predmetna nekretnina i koje nisu osobno zainteresirane za ishod ovog postupka.

10.1. Tako, iskaza svjedoka Milivoja Štulića, rođenog 1940., proizlazi da se predmetna nekretnina nalazi s desne strane njegove kuće, te da je on od Dušana-Ive, Antinog oca, kupio dio radi puta, širine 2 m. Ova parcela da je bila Dušanova, ne zna kako ju je stekao i zato da bi pravo bilo da je sada Antina, iako se oni već 20 godina bore oko vlasništva ove nekretnine. Ne zna kako se zvao Dušanov otac, niti

se on njega sjeća, ne zna godinu Dušanovog rođenja. Brankova majka da se zvala Milka, ona je Dušanova sestra, te Milka nema nikakvog vlasništva na toj parceli, ali da to sve treba Antu i Branka pitati, on da može reći da je Dušanovo, a možda i nije. Ova parcela nema nikakav naziv, kažemo parcela ili zagrada. Čuo je da je zovu Dušanova ograda, i on sam ju je tako zvao, ali sad više nije ograda pa se ne može tako zvati. Otkad on sebe zna da nitko nije obrađivao ovu nekretninu, nije se koristila čak ni kao pašnjak, to je sve tu, cijeli predio zapušten. Na poseban upit punomoćnika tužitelja, svjedok je iskazao: da je njegova kuća tu od 1967., on i otac da su kupili ovaj put i skupa su živjeli u ovoj kući, a put su kupili da im je blizu prema Ninu, da ne moraju ići okolo. Dušan nije svoju kobilu držao na ovoj parceli. Ne zna li bi Milka dobila parcelu od čaće. Oni da su tražili Dušana da im proda jer je to njegovo, a Branko tu nema ništa. Obzirom da je svjedok saslušan na licu mjesta, u kući svjedoka u Ninu, Put Rupa 4, to je Sud neposrednim opažanjem utvrdio da se prijemna nekretnina nalazi u neposrednoj blizini kuće svjedoka (koja se nalazi na kat. čest. 2074/1 k.o. Nin-Zaton) te da je dio ove parcele u dijelu do asfaltne ceste posut šljunkom, kao i da je svjedok pokazao kupljeni put koji je na skici lica mjesta označen kao prolaz koji leži uz točke A-B, te je naveo da je kupio taj put širine 2 m, a dužine sve do izlaza na put na čest. 2070.

10.2. Iz iskaza svjedoka Šime Ljubičića, rođenog 1951., proizlazi da su predmetnu nekretninu oni zvali Dušanova ograda, a Dušan je bio pravog imena Ive i on je bio Antin otac, a Dušan je ovu nekretninu stekao od svog oca. On da misli da ova nekretnina ima oko 600 m². To da je bila ograđena ograda sa bodljikavom žicom u kojoj su držali konje, pasli konje, dok danas tamo nema ništa. Štulići i njihova rodbina na predmetu spora nemaju ništa, njihovo je s donje strane, u predjelu zvanom Laze. Ova sporna nekretnina da je odmah do glavne ceste za Privlaku, sa zapadne strane do ove ograde da je kuća Štulić Denisa, dok sa istočne strane da je ograda na kojoj nema ništa. Ova nekretnina da je u posjedu i vlasništvu tužitelja i prednika još od njegovog djeda Perice Ljubičića, ne znam mu godinu ni rođenja ni smrti, dok je Dušan bio rođen negdje 1907. ili 1908., a Ante je rođen 1954. Dušan da je imao troje djece, s time da se Ante podijelio sa bratom i sestrom i u toj diobi da je ovo pripalo Antu. Janko Štulić da je otac od Milivoja Štulića, te zna da oni imaju svoju nekretninu s donje strane, a nije mu ništa poznato o kupoprodaji između tužiteljevog oca i Janka Štulića. Ante Ljubičić i pok. Branko Štulić da su djeca od brata i sestre. Majka od Branka da se zvala Milka, ona je bila Dušanova sestra. Milka nije imala ništa na ovoj nekretnini, oni su se međusobno podijelili, ali on da ne zna što je Milka dobila u toj diobi. Pere da je imao četiri sina i tri kćeri. Nitko od njih nije dobio ništa na predmetu spora, već je ova nekretnina pripala Ivi-Dušana, time da mu je jedan brat poginuo kao mlad u I. Svjetskom ratu, a umrla su i druga dvojica braće. Na poseban upit punomoćnika tužitelja, svjedok je iskazao: da Milivoj Štulić ima kuću u blizini, ali do iste ne prilazi uz prijemnu nekretninu, on ide preko zapadne strane i tu do svoje parcele; da je konje držao Dušan-Ive, Antin otac, a nakon Dušanove smrti da se ova parcela ne koristi, ograđena je, ali se ne obrađuje; da Ante živi u Americi, a jedan brat koji je živio u Australiji da je umro prošle godine; da nitko od Dušanove djece nije ostao u Ninu; da on nije čuo za nikakvu svađu između tužitelja i pok. Branka Štulića; da je žicu i kolce oko ove nekretnine stavio Dušan; da je Branko Štulić isto živio u Americi i to od misli, 1961., a poslije da se vratio u RH i ovdje da je i umro prije 2 godine; da svi Ljubičići ovu ogradu zovu Dušanova ograda, dok za druge mještane ne zna kako je zovu. Na poseban upit zamjenice punomoćnika tuženika, svjedok je

iskazao: da on na ovoj nekretnini nije viđao nikoga, da ona stoji samo onako i to je tako negdje od 1970., od kad nema konja.

11. Tužitelj u svom stranačkom iskazu navodi da je Rudolf Ljubičić bio njegov brat koji je umro prošle godine, te da se prigovor vodio pod njegovim imenom jer je ta ogradica po njihovom dogovoru, između njega, brata i sestre Ivane, trebala pripasti njemu, iako je on bio taj koji je stavio prigovor, ali kako se to kasnije odvijalo i bilo više tih papira, prigovor je ostao na njemu, te mu se taj prigovor odbio nakon dugo vremena i onda je on trebao ići u daljnji postupak, a njemu se to nije dalo, financijski je bio lošije i nije imao snage ni volje za daljnji postupak te su se oni dogovorili da to pripadne njemu, da to ostane sinu Ive Ljubičića i oni su se to usmeno dogovorili, međutim, nikad nisu stavili na papir jer se brat razbolio te je u konačnici i umro. Ova nekretnina da je u naravi pašnjak, dosta je kamenit, to je nekretnina njegovog oca, te on ima 68 godina i zna da su oni to oduvijek koristili, to se i zvalo Dušanova ogradica, po njegovom ocu, to je rješavano vlasništvo u tri navrata, još i agrarna reforma je to rješavala, ima zapisnik i rješenje te komisije, a kasnije se još dodatno nadodavala površina do ove današnje. Svi susjedi znaju čije je to bilo. Branko Štulić 1985. kad se vratio iz Amerike, on je znao da je u diobi između oca i njegove majke, koja je bila duga i teška, njegova majka dobila tu drugu ogradu. Naime, obje su ograde nastale od matične čest. 693, time da je njihova imala podbroj /4 i on je po tom rješenju znao da ova ovdje sporna nekretnina nije bila u diobi jer ona uopće nije niti bila na djedu Perici i znao je da ovu ogradu njegova majka nije dobila, međutim, on je to sve izmanevrirao, što je on saznao tek u novoj izmjeri. Saznao je da je utužio grad Nin za ovu parcelu, te Grad Nin nije bio niti zainteresiran, i on je to tako olako dobio a da za to nitko nije znao i to se saznalo tek od 2002. pa nadalje kada je krenula nova izmjera te ga je on krivično prijavio zbog ovoga. Ovu nekretninu da su isključivo koristili kao pašnjak, nikakve sadnje tamo nije bilo, pogotovo ne da bi tuženik sadio tamo kapulu i krumpire, kako je to on naveo. U pretežitom dijelu je bila ograđena bodljikavom žicom i suhim plotom, čega danas gotovo i nema na terenu. Janko Štulić, otac Milivoja Štulića, započeo je ovu kuću u kojoj danas Milivoj živi i njima je trebao put sa istočne strane, te se Janko obratio njegovom ocu kao vlasniku ove nekretnine i otkupio prolaz širine 2 m i taj prolaz su uredno u novoj izmjeri uknjižili na sebe, što njemu uopće nije sporno. Njegov otac bio je rođen 1908., a umro je 1984. Otac je imao ukupno njih troje djece, kako je uvodno rekao, sestra je suglasna s njihovim dogovorom da ovo pripadne njega, ona se nije htjela u to miješati zbog sudskih troškova i u njihovoj obitelji nema nikakvog spora da je ovo pripalo njega. Njegov otac je ovu nekretninu koristio još prije nego je dobio rješenje agrarne reforme kojom se potvrdilo njegovo pravo da je ovo njegovo, svi susjedi znaju da je ovo njihovo, nikad nitko nije njima osporavao posjed i vlasništvo ove nekretnine. Tuženikova majka Milka je njegova teta. Djed Perica nikad nije bio upisan na ovoj nekretnini kako je objasnio. Djed je imao ukupno tri kćeri i četiri sina. Ova ovdje sporna nekretnine je u postupku razvrgnuća kojeg su pokrenule tete izvađena iz tog postupka diobe jer se utvrdilo da ista nije vlasništvo djeda Perice. Na poseban upit svoje punomoćnice, tužitelj je iskazao: da je moguće da prijeporna nekretnina ima oznaku 692/1, a ne 693 kako je u iskazu rekao, te da njegov otac ove odluke agrarne reforme i druge nažalost zbog svoje nemarnosti nije odnio na uknjižbu; da je ova predmetna parcela udaljena nekih 300 m zračne linije od njihove kuće; da su oni od blaga imali ovce i konja, koje su vodili na ovu ogradu za ispašu, to je bio njegov posao dok je bio dječak; da u njihovoj kući u Ninu nitko ne živi još od očeve smrti jer je majka nakon njegove smrti otišla živjeti kod njega u Ameriku gdje je živjela 17

godina, a umrla je misli 2003.; da od očeve smrti nitko ne koristi njihovu zemlju niti je obrađuje jer on živi u Americi, brat je živio u Australiji do zadnjih par godina svog života, a sestra stalno u Zagrebu; da je on bio u RH kad je krenuo postupak nove izmjere i jedini je koji se aktivno u to uključio, označio nekretnine i dr.; da je ograda koju je dobila tetka Milka u blizini, on bi rekao cca 50 m udaljena, te da se između ove dvije parcele nalaze dva mala vrta. Na poseban upit punomoćnika tuženika, tužitelj je iskazao: da nisu niti održavali ovu nekretninu do nove izmjere, a da su susjedi znali tamo voditi ovce na ispašu; da je on s bratom i sestrom podijelio neke nekretnine, a na nekima da su ostali u suvlasništvu, te ne zna da li to bilo prije ili poslije nove izmjere, to je bio usmeni ugovor a ne pisani.

12. Naime, odredbom čl. 114. Zakona o vlasništvu i drugim stvarnim pravima (Nar. Nov. broj 91/96, 68/98, 137/99, 22/00, 73/00, 114/01, 100/04, 79/06, 141/06, 146/08, 38/09, 153/09, 143/12, 152/14 i 81/15 – dalje ZV), propisano je da se vlasništvo može steći na temelju pravnog posla, odluke suda, odnosno druge nadležne vlasti, nasljeđivanjem i na temelju zakona. Nadalje, odredbom čl. 128. ZV propisano je da nasljednik stječe vlasništvo nasljeđenih stvari u času otvaranja nasljedstva, ako zakonom nije drukčije određeno, te da je nasljednik ovlašten ishoditi upis svog prava vlasništva nekretnine u zemljišnoj knjizi. Slijedom navedenih odredaba, ističe se da su predmet nasljeđivanja stvari i prava koja pripadaju u času smrti ostavitelju, a ostaviteljev nasljednik iste stječe u trenutku ostaviteljeve smrti ipso iure, bez posebnog akta, te ako je riječ o nekretninama i bez upisa u zemljišnu knjigu nasljednik postaje izvanknjižni vlasnik.

13. Tako, ovaj Sud na temelju dokaza izvedenih u postupku nalazi utvrđenim da je tužitelj dokazao da je vlasništvo predmetne nekretnine stekao nasljeđivanjem iza smrti svog pokojnog oca pok. Ivana Ljubičića zvanog Dušan i diobom sa svojim sunasljednicima, bratom i sestrom, dok je njegov otac, izvanknjižni vlasnik, istu stekao uzurpacijom priznatom temeljem Rješenja Komisije za uzurpacije od 3. siječnja 1955., slijedom čega je, sukladno odredbi čl. 8. ZPP, te temeljem navedenih odredbi ZV-a, valjalo usvojiti tužbeni zahtjev tužitelja kao osnovan u cijelosti.

13.1. Naime, u konkretnom slučaju riječ je o stjecanju prava vlasništva na temelju nasljeđivanja po kojem se pravnom temelju stvari (nekretnine) stječu u trenutku otvaranja nasljedstva i o stjecanju prava na posjed nekretnine temeljem pravnog posla - diobe kojim vlasništvo nekretnine sa dosadašnjeg vlasnika prelazi na stjecatelja i to u granicama dosadašnjeg vlasnika da raspolaže stvari - nemo plus iuris ad alium transferre potest quam ipse habet, nemo dat quod non habet, time da je ovaj Sud nedvojbeno utvrdio da je pravni prednik tužitelja, njegov otac pok. Ivan Ljubičić bio u isključivom, samostalnom i poštenom posjedu predmetne nekretnine gotovo pedeset godina (otac tužitelja evidentiran je kao posjednik još od 1955. u površini od 1000 m², a tuženik se kao posjednik evidentirao tek 2002.) čime je predmetna čest. zem. mogla biti predmetom nasljeđivanja po smrti pok. oca tužitelja 1984. godine i naknadnog pravnog posla - diobe (derivatino stjecanje) jer je pravni prednik tužitelja prethodno originarno stekao predmetnu nekretninu. Naime, stjecanje prava vlasništva nasljeđivanjem je izvedeno (derivativno) stjecanje, kojim pravo vlasništva s ostavitelja prelazi na stjecatelja - ostaviteljevog nasljednika, a do kojeg prijelaza dolazi u trenutku smrti ostavitelja, bez ikakvog čina stjecanja i bez obzira na to je li onaj tko je to pravo stekao uopće znao da ga je stekao, sve temeljem čl. 4. st. 1. Zakona o nasljeđivanju (Nar. Nov. broj: 48/03, 163/03, 35/05, 127/13, 33/15, 14/19

– dalje ZN), a što znači da sve stvari na kojima je ostavitelj imao pravo vlasništva prelaze na one koji su naslijedili ostavitelja stekavši zbog njegove smrti nasljedno pravo (zajedno s drugim nasljednicima ili sami) i da se time stječe pravo vlasništva svake pojedine stvari koja se zatekla u sastavu ostavine (čl. 5. st. 2., čl. 128. st. 2. i čl. 141. ZN-a). Stoga se neosnovano tuženik poziva na činjenicu da u Rješenju o nasljeđivanju nije navedena predmetna čestica jer ju je prednik tužitelja stekao dosjelošću, a tužitelj je nasljednik iza dosjedatelja kao i drugi sunasljednici koji su potom pravnim poslom (diobom) raspodijelili imovinu stečenu nasljeđivanjem.

13.2. Naime, prema utvrđenju ovog Suda predmetna nekretnina odgovara cijeloj čest. zem. 692/315 (površine 880 m²), te dijelu čest. 692/4, kao i da je čest. zem. 692/315 nastala od matične čest. zem. 692/1, k.o. Nin – stare izmjere, a koja je kako je ranije navedeno dodijeljena predniku tužitelja odlukom Komisije za uzurpacije iz 1955. kojom mu je priznato pravo vlasništva upravo na čest. 692/1 k.o. Nin, u naravi pašnjak, u ukupnoj površini 994 m², a saslušani svjedoci u ovoj pravnoj stvari u svojim iskazima potvrdili su da se radi o upravo ovdje utuženoj nekretnini, što potvrđuje i položaj ove nekretnine prikazan na Položajnom nacrtu DGU, PUK Zadar od 8. listopada 1981., na kojem je na dijelu koji danas nosi oznaku kat. čest. 2071 označeno olovkom „dio 692/1, cca - 1000 m²“, slijedom čega se ističe kako je obzirom na razmak godina utvrđenja navedenih površina, te činjenici da je nova izmjera k.o. Nin-Zaton izvršena 2005. preciznim mjerenjima sa suvremenim instrumentima, zanemariva razlika površina čestica stare i nove izmjere.

13.3. Da je upravo utužena nekretnina, bila nekretnina u vlasništvu tužiteljevog prednika, oca pok. Ivana Ljubičića, po ocjeni ovog Suda proizlazi i iz činjenice da je prednik svjedoka Milivoja Štulića, sada pok. Janko Štulić, još 17. siječnja 1967., kupio dio nekretnine od tužiteljevog oca za prolaz, o čemu je svjedočio svjedok Milivoj Štulić, a proizlazi i iz Izjave Janka Štulića, koju je isti dao i ovjerio 1985., a koji prolaz je na licu mjesta osim tužitelja, pokazao i sam svjedok, te je njegov položaj prikazan i na skici sudskog očevida, i za koji prolaz je nedvojbeno utvrđeno da se nalazi uz utuženu nekretninu, iz čega, po ocjeni ovog Suda, slijedi zaključak da je Janko Štulić čija kuća se nalazi na čest. 2074/1 k.o. Nin-Zaton svakako imao saznanja o stvarnom vlasniku ove nekretnine kojem se i obratio radi kupnje prolaza, iz čega slijedi daljnji zaključak da je tužitelj, a ne tuženikov prednik, bio vlasnik ovdje prijeporne nekretnine.

13.4. Također, u odnosu na tvrdnje prvotnog tuženika da je on vlasnik predmetne nekretnine, ističe se da ovaj Sud dovodi u svezu utvrđenje iz obrazloženja navedenog Rješenja ovog Suda pod poslovnim brojem R1-426/79 od 22. travnja 1983. da je "dio čest. zem. 692/4 u površini od 1000 m², oranično zemljište zv. "Ograda" udaljeno od asfaltne ceste Nin-Privlaka na izlazu iz Nina cca 80 m i s obzirom na svoju lokaciju potencijalno je građevinsko zemljište", sa činjenicom da iz same Skice lica mjesta stalnog sudskog vještaka za geodeziju Nevena Korljana jasno proizlazi da predmetna kat. čest. 2071 upravo graniči sa asfaltnom cestom oznake 6239, dok je ona koja je očito pripala prednici prvotnog tuženika, njegovoj majci Milki Štulić, od asfaltne ceste udaljena minimalno tih 80m koje se spominje u navedenom obrazloženju Rješenja pod poslovnim brojem R1-426/79, te evidentno ne čini kat. čest. 2071, već kat. čest. 2100 k.o. Nin Zaton, te koja je kako je ranije navedeno iz Položajnog nacrtu DGU, PUK Zadar od 8. listopada 1981., označena kao dio 692/4. Upravo navedenu pravnu osnovu temeljem koje se tuženik upisuje u

postupku preoblikovanja zemljišne knjige za k.o. Nin-Zaton, na predmetnoj nekretnini, isti navodi, jer tvrdi da se radi o starini odnosno nekretnini koju je njegova majka Milka Ljubičić stekla nasljeđivanjem iza smrti njezinog oca Pere Ljubičića i u diobi sa sestrom Morović Marijom, Zorić Anom i bratom Ljubičić Ivanom, dakle za zaključiti je da se poziva na izvršeno razvrgnuće suvlasničke zajednice nekretnina u postupku pred ovim Sudom koji se vodio pod poslovnim brojem R1-426/79. Navedeno, između ostalog, potvrđuje tvrdnje tužitelja da prednici tuženika nije pripala predmetna nekretnina, već nekretnina koja danas nosi oznaku kat. čest. 2110 k.o. Nin-Zaton. Također sam punomoćnik tuženika na ročištu održanom pred ovim Sudom dana 17. rujna 2018. tvrdi da je pravo vlasništva tuženik stekao dosjelošću kako osobno tako i putem svojih pravnih prednika, te kako je lokalni naziv za ovu nekretninu "Milkina ograda", s obzirom da je Milka ime majke tuženika, što također upućuje na činjenicu da je jasno kako je riječ o danas novoformiranoj parceli oznake 2110, a ne predmetnoj nekretnini, za koju saslušani svjedoci navode da se u mjestu nazivala „Dušanova ograda“, koje ime je kao nadimak nosio upravo otac tužitelja.

14. Slijedom svega naprijed navedenog, tužbeni zahtjev tužitelja valjalo je prihvatiti kao osnovan u cijelosti, te odlučiti kao u izreci ove presude.

15. Odluka o troškovima parničnog postupka temelji se na odredbi čl. 154. st. 1. ZPP-a, a u skladu s Tarifom o nagradama i naknadi troškova za rad odvjetnika (Nar. nov. br: 138/23), slijedom čega je tužitelju kao stranci koja je u cijelosti uspjela u ovom postupku, priznat trošak parničnog postupka na ime zastupanja po punomoćnici – odvjetnici i to trošak sastava tužbe – 250 bodova (Tbr. 7.t.1.), trošak sastava podneska od 25.5.2026. – 250 bodova (Tbr. 7.t.1.), te trošak zastupanja na ročištima dana 12.2.2019., 16.4.2019., 14.2.2023., 10.3.2023., 3.4.2023. i 25.8.2026. – svaki po 250 bodova (Tbr. 9.t.1.), što uz vrijednost boda od 2,00 EUR, pripadajući PDV, te trošak predujma za provođenje očevida na licu mjesta uz sudjelovanje vještaka geodetske struke u iznosu od 530,89 EUR, trošak predujma za izlazak suda na lice mjesta radi saslušanja svjedoka u domu u iznosu od 64,94 EUR, trošak plaćene sudske pristojbe na tužbu u iznosu od 313,23 EUR i plaćene sudske pristojbe na presudu u iznosu od 331,81 EUR, sveukupno iznosi 6.240,87 EUR, dok je preko dosuđenog iznosa, a koji se odnosi na previsoko naznače iznose pojedinih radnji i trošak predujma za rad zastupnika za primanje pismena, zahtjev tužitelja za naknadnom troška odbijen kao neosnovan sukladno odredbi čl. 155. ZPP, slijedom čega je odlučeno kao u točki II. izreke ove Presude.

Zadar, 18. rujna 2026.

S u t k i n j a
Iva Abfal

UPUTA O PRAVNOM LIJEKU

Protiv ove presude dopuštena je žalba u roku od petnaest (15) dana. Žalba se podnosi putem ovog suda, pisano u 3 (tri) istovjetna primjerka, a o istoj odlučuje sud drugog stupnja.

DNA:

1. Tužitelju po pun.,
2. Tuženicima ad. 1. i ad. 2. po pun.

Broj zapisa: **9-3088d-559f2**

Kontrolni broj: **0c57a-ed21e-b8e6f**

Ovaj dokument je u digitalnom obliku elektronički potpisan.

Vjerodostojnost dokumenta možete provjeriti na sljedećoj web adresi:

<https://e-komunikacija.pravosudje.hr/provjera-vjerodostojnosti>

unosom gore navedenog broja zapisa i kontrolnog broja dokumenta.

Provjeru možete napraviti i skeniranjem QR koda. Sustav će u oba slučaja prikazati izvornik ovog dokumenta.

Ukoliko je ovaj dokument identičan prikazanom izvorniku u digitalnom obliku, **Općinski sud u Zadru** potvrđuje vjerodostojnost dokumenta.